

- brug og at bekæmpe handel med kvinder og børn,
- at rækken af FN's verdenskvindekonferencer sikres, at den næste afholdes år 2005, og at vedtagelserne følges op, og
  - at være foregangsland i ligestillingsarbejdet både nationalt og internationalt.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 92).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil takke ministeren for redegørelsen.

Processen med kvindekonferencer de sidste 25 år har været en god og lærerig proces, som vi i Venstre har støttet. De konferencer, vi har haft, har vist sig at være en særdeles nyttig måde at påvirke internationale normer og international retsfølelse på, og det har vist sig, at der hele tiden er brug for at prøve at få noget ført igennem.

Det er bare ærgerligt, at hver gang man synes man er kommet frem til gode resultater – og man kom frem til gode resultater i Beijing – bliver en del af det, som man dengang syntes var nogle vigtige sejre, genåbnet, og på den måde fortsætter diskussionen. Men det er i hvert fald nogle vigtige diskussioner, også vigtigere end dem, vi havde i starten af hele processen om kvindekonferencer, hvor Øst-Vest-konflikten prægede debatten noget. Nu er der virkelig tale om kulturelle forskelligheder og forskellige opfattelser af normer.

Især med hensyn til spørgsmålet om vold mod kvinder er der særdeles meget at tage fat på. Visse lande og visse fundamentalistiske kredse bruger den diskussion til at sætte spørgsmålstegn ved, om visse menneskerettigheder egentlig er helt universelle, for der er jo noget, der hedder kulturelle forskelle. Men man må nok sige, at hvis det skulle være en kulturel ret, at man kan tæve sin kone, og at man kan stene piger, som måske har været udsat for seksuelt misbrug, men i hvert fald er urene set med visse øjne – hvis det skulle være tilladt og udtryk for noget særlig kulturelt, at man i det hele taget bruger den slags metoder – må vi sige, at så er det vigtigt at fortsætte den kulturelle kamp, og det var jo det, som foregik i Beijing, hvor mange forsøgte at sige, at der fandtes nogle særlige kulturelle forudsætninger.

Jeg vil godt understrege, at i Venstre vil vi så sandelig både internationalt og nationalt støtte kvinders kamp for at undgå vold, massevoldtægt i forbindelse med krigshandlinger, seksuelt misbrug, kvindelig omskæring, handel med kvinder og børn og fravalg af pigefostre. Der er mange ting at tage fat på, og det er jo netop det, menneskerettighederne også handler om.

Det vigtigste er, set med vore øjne, at vi deltager i denne kulturelle diskussion og denne diskussion om, hvad menneskerettigheder er, og samtidig understøtter kvindernes egen kamp mod undertrykkelse. Det synes jeg også vi gør udmærket i den danske ulandsbistand, men vi skal også sørge for at skabe bedre vilkår for kvinderne, bl.a. i form af bedre uddannelse. Det vil jo også betyde, at kvinder på længere sigt får færre børn.

Der er mange fordele ved, at vi støtter kvinderne i kampen for deres rettigheder, og det er også vigtigt, at kvindekonferencen sætter fokus på, hvad der rent faktisk sker – at vi får en vidensopbygning, at vi ved, hvordan virkeligheden er og på den måde kan være med til at bidrage til, at vilkårene ændres.

Jeg vil sige om forslaget til vedtagelse, at vi sådan set synes, det indeholder mange gode ting; men da der i øjeblikket foregår nogle vældige diskussioner om de nationale ligestillingsinstrumenter, bl.a. i spørgsmålet om mænd og kvinder i offentlige råd og nævn, er vi lidt bange for at indskibe os i det, navnlig med hensyn til formuleringen i den første pind, og derfor vil vi vælge at undlade at stemme. Men vi støtter varmt det, der står om de ting, som kommer i fokus på Beijing + 5.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, fru Pernille Sams, ikke har mulighed for at være til stede her i salen i dag, er det blevet min opgave at redegøre for Det Konservative Folkepartis standpunkter ved denne forespørgsel.

Desværre er det stadig højaktuelt at diskutere kvindernes rettigheder i verden. Jeg siger desværre, for fremskridtene er få og små. De problematikker, som var aktuelle under konferencen i Beijing, er desværre stadig aktuelle i dag. Kvinder bliver stadig udsat for vold, kvinder er stadig en handelsvare, og kvinder bliver stadig omskåret, mens regeringer ser passivt til. Derfor er det vigtigt, at der stadig bliver holdt kvindekonferencer som den, vi står over for i New York, så vi kan være med til at skabe ram-